

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
В ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XVII бр. 72 (1521) | В. Търново, четвъртък, 15 юни 1961 г. | Цена 20 ст.

ЖЪТВАТА ПОЧНА! ЗАДАЧИТЕ НЕ ЧАКАТ! НА РАБОТА С ВСИЧКИ СИЛИ!

ТРЕВОЖЕН СИГНАЛ!

НАВРЕМЕННАТА ПОМОЩ Е ДВОИНА ПОМОЩ!

Година наред жителите на град Велико Търново масово са се отзовавали на своите братя от селата. И тази година се разгръна широка разяснителна и организаторска работа за изпращане на бригади от служителите и работниците в помощ на стопанствата в Търново, Балван, Килифарево, Церова кория.

Общо от 1 до 12 юни т. г. над 2 300 души взеха активно участие в организираните бригади. Само на 11 юни (неделя) излязоха 970 души. Добре се включват служителите и работниците от фабрика „Победа“, Металкомбината, Обръщаната станция на съобщенията, Окр. болница, ГНС и др. Незадоволително е обаче участието на служителите от „Пренос-превоз“, Градския промкомбинат, ДС каса, „Керамика“ и вадсобици и др.

Получените досега резултати са все още незадоволителни. Много разговори се водиха по телефоните с ръководители, партийни секретари и председатели на профкомитети на предприятия и учреждения. Много от тях по няколко дни се уточняваха по колко души да изпратят и в края на краищата идват само по 1-2; други отключват исканията бригадир, поради това че приключват, инвентаризират, подготвят планове за 1962 година. Трети обещаваха, но след 15-20 дни и т. н. Това е явно подценяване на поставената от Партията и Правителството задача да се окаже всемерна помощ на ТКЗС за приключване на окопаването преди жътвата.

Пресен е случаят от 13 юни — вторник. 52 работници и служители трябва да отидат да помагат на кооператорите от Балван. И какво стана! Вместо 20 души, както бе уточнено, СП „Комунални услуги“ изпрати 10 ДСП „Балвантурист“ вместо пет — един, А от ТНК „Пчела“, ДПП „Първи май“ — никой не се яви.

Същото се повтори и на 14 юни. Макар че обща ръководителите на ТНК „Пчела“, „Хлебина промишленост“, Градския промкомбинат, ГТП „Нармаг“ не изпратиха нито един човек.

Ръководители се от мъдрите решения на Пленума на ЦК на БКП по въпросите на селското стопанство, колективните на предприятия и учреждения във В. Търново трябва да вземат срочни мерки и да осигурят необходимия брой бригадири в помощ на кооперативните стопанства.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

Беше време някога, когато драгоманингът събраше девойките и жените. Нарамваха торбиците и потегляха на ромънич. От ранна утрин до късна вечер под палатките лъчи, те навяхаха гърбове и жънеха. Ризите лепнаха от солена пот. От време на време ехваше песен, тежна и тъжна, както беше тежък и нерадостен техният живот.

Беше някога това!
А сега пак е жътва. Житата и ечемичките са наредили съвър клас. Ечемичките е готов. В ранната юнска утрин кооператорите от с. Раданово поеха към златистите блокове. Много пъти досега стопаните на земята от Полсекторъмбешкия кооператив са жънали. И всеки път, при всяка нова жътва, нещо радостно и топло е пълнило душите им. Затова и тази сутрин кооператорите от шеста бригада са така радостни. Те навлизат в 40-декаровия блок до жп линия и напоителния канал, където машините не могат да работят.

Бригадирът Борис Милев се провиква високо:

— Хайде спорна работа, да сме живи и здрави, много години да идваме на жътва!
Възбудата се предава на

Жътва е сега...

всички. Сърпите проблясват на слънцето и се вливат в стъблата със свистене. За миг първият сноп е вързан и изправен на края на блока. Когато председателят на стопанството пристигне, ще бъде посрещнат по стар народен обичай.

И той не забързва. Заедно с него е секретарят на Общинския партийен комитет Григор Евтимов, агрономът Делнешева.

— Здравейте другари. Върви ли жътвата?

Едва поздравил, пред него изтича първава кооператорка и изправя снопа.

Председателят на стопанството Тодор Върбанов брикна в джоба си, изважда една банкнота и я поставя на снопа.

— Хайде да е берекетлия. Тази година 300 килограма от лекар, догодина още повече. Първи започнахте жътвата, първи да я завършите. Да е честита!

Личата на всички искрят. Ръцете се обърсват мигновено.

Те преизпълниха плана си

Комсомолците Димитър Христов, Иван Паунов и Илия Портаданов, дойчи в краевфермата в кооперативното стопанство с. Полски Сеновец още в началото на годината започнаха работата. Който е следил от

Първият сноп

От вчера първа бригада от Азевското кооперативно стопанство започна жътвата на ечемик. Звенето на Марини Панев първо започна да жъне ечемик в местността „Горно ливаде“.

Жътвата продължава.

Ат. Божанов, дописник

Всички са на полето

Докато по-рано в с. Асеново от бригада излязоха средно по 50-60 души, то завчера на обявения трудов ден бяха по 400-110, а от звеното на Неда Иванова Вачева, което се бори за извоюване на званието „Звено за образцов социалистически труд“, участваха 26 кооператори и кооператорки, които окопах и ваториха 46 даа царевича.

Общо в цялото стопанство за деня са окопани 510 даа царевича, напърснани 120 даа лозя и т. н.

Масовото участие на кооператорите ще продължи и през следващите дни на седмицата, за да бъде окопана и останалата царевича и премахната опасността от провалението й. Стремелът е да се използва всеки благоприятен ден, за да срещнат кооператорите достояно най-важната селекционерна кампания — прибирането на реколтата.

М. Пулова, дописничка

Задружен труд

Обилните дъждове напоследък забавиха работата по окопване на култури в ТКЗС „Пробия“ в с. Овча могила. Затова на 12 юни, щом времето вече позволи да се работи, ръковод-

ство на стопанството обяви пълна мобилизация на всички работоспособни кооператори. Освен членовете на полевите звена, се приехоха на помощ и служителите от кооператива, съвета, пощенската станция и страничните предприятия на стопанството.

Шофьорите и работниците от техническата работилница сформиха група от 43 души, които окопах за един ден 72 даа царевича, други 53 служители прекохаха 85 даа бял боб, а служителите от кооператива — 15 даа захарно цвекло.

Проявиха се и 10 гледачи от свинсфермата, като окопаха 15 декара царевича.

П. Панчев, дописник

Пак на жътва!
М. МИХАИЛОВ

За два милиона лева надпланова продукция

Много организационно-технически мероприятия се приеха през тая година в ДПП „Металургия“ — Г. Оряховица. Широко се разгръна и рационализаторското движение туи. А не преставихте грижи на партийното и административното ръководство така разкриха силите на работническите колективи, че полугодият план беше изпълнен с 20 деня преди срока. До края на юни ще се произведе надпланова продукция за 1 900 000 лева.

Над плана са произведени 130 бр макари, 114 бр блоци и 100 бр шпиргелови точила, предначинани за пусковите национални обекти — Кремиковци, Олевно-цинковия комбинат и др.

Сега се произвеждат 3 000 дозопръскачки, необходими за опазване гроздовата и тютюневата реколта в Кърджалийския, Хасковски и Благоевградски окръзи.

Георги Стоев

По призива на моравчани

Продължават да приивдат в редакцията отговори от футболните отбори в окръга по повод откритото писмо на моравските футболисти за участие на спортистите в прибирането на реколтата. За ентузиазъм и готовност на трудови дела говори писмото на футболните отбори в П. Сеновец.

„Ние, футболистите, — се казва в него, — с голям интерес и задълбочено разгледахме откритото писмо на моравските футболисти, единодушно го подкрепяме и се присъединяваме към него. Като целним високо грижите на Партията за нас, спортистите, уверяваме, че нашите стройни редици ще се включат за побързването на жътвата и на реколтата, на дело ще помогнем за изпълнение на Пленумата на ЦК на БКП.

Както в спорта, така и в труда ще бъдем за пример и ще отдадем всичките си сили за изпълнението на задачите, поставени от Партията.“

По 11 трудови дни се задължават да работят в най-усилената работа футболистите от с. Б. Черква, както и да направят половината от силата на кооперативното стопанство, заедно с комсомолската организация в селото. Освен против неспортменските прояви бегочерковни ще се борят и за извоюване на значката „Хр. Ботев“.

В подкрепа на призива и за своето участие в поетите задължения ни пишат футболистите от „Ч. знаме“ — Павлики, „Тозен“ — Сухидол, „М. Димитров“ — Камен и „Ломоковити“ — Г. Оряховица.

Досега 16 отбора отговориха, че са разгледали и приели призива на футболистите от с. Морава.

Косят и окопават

Най-важната задача в Масларевското стопанство в момента е коситбата на ливадите. Затова и усилията на полевите звена и бригади са насочени предимно в сенокоса. До 14 юни са покосени 320 даа ливади. Коситбата се извършва предимно с косачки.

Не изостава и окопаването на пролетниците. Сега се вземат мерки за по-срочното завършване на окопаването на царевичата.

П. Кирилов

Москва днес. В Московския Кремъл.

Снимка: Б. Третов

В СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

На московската земя

НЕ ЛЕТАХМЕ на 8 000 метра височина, когато младата и мавовидна стюардеса съобщил: „След 25 минути ще нацнем на Московското летище Шереметиево“. Съвършено поиятно е възлението, което изпитахме. Само след 25 минути ще стъпим на московска земя! Огромният „Ил-18“ ворй облаците и постепенно, почти неусетно намалява височината. Аз-напрегнато гле-

дам през прозорците, но далече напред не се вижда нищо, освен облаци. Ситен дъжд плиска по стъклата. След 20 минути сигналните лампички светнаха и под самолета ясно се очертават безкрайните горички от бели брези. Още малко и могъщият въздушен кораб плавно се една широка улица и изведнаж видяно Кремъл изправил неперистите си пазбени червени стени. Червеният площад е почернял от дълги върволични хора, които чакат ред за да влязат в Мавзолея на Лени и Сталин. Часовникът на Спаската кула тържествено прозвучава и отбелязва 17 часа московско време.

Ето ме в Москва! Събдна се онова, за което мечтаехме като младежи. Сега аз стоя на московска земя, дишам прохладния и ободряващ московски въздух и с наслада слушам мекия руски говор.

Новата предачница в пробна експлоатация

Новопостроената предачница на фабрика „В. Мавриков“ — Търново преди няколко дни беше пусната предсрочно в пробна експлоатация.

заработиха много нови предачки. Произведени са вече първите килограми прежда.

И майстори, и техници напргат сили, влагат умение и сръчност, за да може в началото на юни новата предачница да влезе в редовна експлоатация.

М. Типографова, дописник

Москва е голям град. Московчани с гордост казват, че жителите на столицата вече са достигнали 8 милиона души, т. е. колкото е населението на България. Разбира се, най-важното не е количествата на града. Има нещо друго.

Москва е голям град. Московчани с гордост казват, че жителите на столицата вече са достигнали 8 милиона души, т. е. колкото е населението на България. Разбира се, най-важното не е количествата на града. Има нещо друго.

Здравей, пионерско и средношколско лято!

Отлитат последните училищни дни. Скоро учениците ще се разделят в класните стаи. Иде догрозаваното слънчево лято. То развирва широки разностранни възможности за продължаване на учебно-възпитателната работа. В лагерите, в средношколските бригади и клубове, в походите и пътеешествията, в дружини труд и почивка върху учениците може да се оказва активно педагогическо въздействие в тяхното здравословно и физическо укрепване, за разширяване политическия им кръгзор, за подобряване на патриотичното и естетическото възпитание.

През миналата година благодарение грижите на Окръжния народен съвет, професорите, Комсомола и обществениостта, се постигнаха значителни успехи в организирането на летния отдих на пионерите и средношколците.

В различните летни форми участваха голям брой средношколци и пионери. Обществено-полезната и трудова дейност през лятото получи широк замах, обогати се политическото, екскурзионно-туристическото и физкултурно-спортното участие. Само средношколците от с. Нова Върбовка, извадиха 43 тона лук, извозиха около 360 тона зърно до държавните складове и изпратиха 800 тона сляк. Те заслужено загубиха първото място в страната. Активно участваха в труда

средношколците от Стражница, Павлики, Вървица, Драганово, Обединение, Пласки Тръмбеш и др. Изключително интересен бе походът на комсомолците от Втора политехническа гимназия — Търново, които изминаха по билото на Стара планина 600 км с маршрут Тямко — Емине.

Подготовката за лятото тази година започна рано. Подобра се материалната база на извънградските лагери, увеличли се на 34 броя на лагерите към ТКЗС. Повече предприятия организират лагери с децата на работници и служители. Похвално е решението на кооперативните стопанства в с. Сухидол, Овча могила, Павлики и другаде да уредят лагери в специални сгради.

Макар че се разширява мрежата от лагери, все още редица кооперативни стопанства, като Килифарево, Златарница, Масларево, Морава и други, не поемат материалната издръжка и не осигуряват организиран летен отдих за пионерите.

Малко са предприятията в окръга, които организират лагери за децата на работниците и служителите. Съвсем малко предприятия последваха примера на ф-ка „Рекорд“, ГТП и Промкомбината в Горна Оряховица за осигуряване летна почивка на децата. Такива възможности биха намерили и ръководствата на ДКК „Република“ в Свищов, ф-ка „В. Мавриков“ и ОТП — Търново и др. Ценна помощ в това отношение би могло да ока-

же Управлението по промишлеността.

И през настоящото лято повече от пионерите остават извън лагерите. Техният летен отдих не бива да остане неорганизиран, а трябва да се използва досегашният опит.

Сборните пионерски дружини се оказаха неподходящи за това през настоящото лято се препоръчват сборни отреди за онези пионери, които не са включени въобще в лагерите, и за времнинките през тях.

Хубав е миналогодишният опит на сборните отреди от с. Павел. Те бяха изградени по мащаб и прикрепени към бригадите и звената на ТКЗС, извършваха полека работа. В следобедните часове се занимаваха с физкултура, подготвяха литературно-музикални програми и разнообразяваха живота на трудовите хора. На сборните отреди могат да се поверяват грижите за паркове, градини, дръвчета и др.

Средношколците ще работят в бригади главно в помощ на ТКЗС чрез заплащане. Венчки комсомолци имат поръчение да изработят по 30 трудови дни. По-добре се готви средношколското лято в Г. Оряховица, Търново, Свищов и другаде. В Търново е организирана бригада с 4 смени по 50 души на резервното игрище към стадиона; една бригада с 4 смени по 30 ученика на хижа „Грамадица“; в Горна Оряховица — една бригада с 2 смени от по 50 ученици на строежа на Електротехникума и една — на стадиона и пр.

След безплатните 12 дни средношколците ще разлагат срещу заплащане в различни предприятия. ТКЗС и ДЗС. 150 ученици от Г. Оряховица ще помагат на ТКЗС в с. Поликраище.

С по-голяма сериозност стоят пред пионерите и средношколците задачите за събиране на билки и диворастящи плодове, отглеждане на зайци и др.

Едновременно с това учениците ще изучават родния край, растителния и животинския свят, ще правят сборки от изучаваните растения, колекции и др.

Романтика е нужна в живота на подрастващото поколение. А романтика носят походите, екскурзиите, пътеешествията. Повечето от училищата в окръга участвуват в Димитровската екскурзия по онията път на Партията. Добре се готвят за екскурзията първи, втора и трета гимназия в Търново, гимназията в Свищов и училищата в Килифарево, Павел, П. Тръмбеш, Поликраище и др.

Дните и нощите, прекарани в пазвите на стария размирен Балкан където бурята разказва за вековните борби за свобода, за походите по партизанските пътеки, по безкрайните поля и хълмовете на Дунавската равнина не се забравят никога. Те формират у младите хора патриотизъм, чертаят светлите перспективи на комунистическото утре.

През средношколското и пионерското лято да осигурим полезен труд и приятен отдих!

ПАРТИЙНИТЕ ПОРЪЧЕНИЯ
ЗАКОН ЗА ВСЕКИ КОМУНИСТ

Партийните членове във вагон-ремонтното депо — гара Горна Оряховица са един от най-добрите производственици. Почти всички са ударници, най-добри в професията. Трудните си норми изпълняват над 120 на сто. С право може да се каже, че за преходното червено знаме на Министерството на транспорта и Централния комитет на профсъюзите на транспортните работници, което е присъдено на вагонния участък Г. Оряховица, голям дъл имат те, комунистите. Всеки от тях счита партийните поръчения, като всекидневна борева задача. А тези поръчения са главно за сръчно и качествено ремонтване на вагоните, без което не може да се извършват огромните превози на нашето народно стопанство.

Бригадата на комуниста Здравко Москов, която изработва зването „Бригада за образцов социалистически труд“ от началото на годината досега редовно си презгледва трудовите норми над 140 на сто.

Когато се яви починът на в. „Работническо дело“ на всеки комунист бе дадено партийно поръчение за икономия на материални вагонно масло, предсрочно монтиране на вагоните... Партийният отговорник на бригадата Пенчо Цонев и всички комунисти още от първите дни проявиха голяма активност, увлякоха другите работници. В резултат на това не само комунистите, но и всички дадоха конкретни обещания, които презпълняват с чест. Тенекеджията Георги Петров, носител на „Народен орден на труда“ — сребърен награди вече над 5 000 лв икономия и изпълнява трудовите си норми 139 на сто. Дъводелецът Милко Ялмов икономиса над 2 000 лв, а трудовите си норми изпълнява 132 на сто. Шлосерската група на комуниста Стефан Кскаджаров и новашката на Димитър Елефтеров от стари стапачки материални изработиха и предадоха за поставяне

при ремонта на вагоните 1140 гайки, 2160 клинове, 555 броя сегменти за гилзови буфери, 2647 рондели за букси. Комплектуваха от стари бракувани части 111 буфери и много други. Благодарение на това сега нуждите на депо то напълно се задоволяват и нови части не се доставят отвън.

За предстоиците усилен превоз, когато ще трябва да ходят вагони за натоварване с домати и други плодове и зеленчуци, пред колектива на депо то е поставена задача да се подготвят стотици вагони за транспортиране на стоките във вътрешността и за износ. На комунистите е дадено поръчение да се съкращава от престоя на вагоните, оставени за ремонт и да се предават още същия ден готови. На въпрос какво прави за изпълнението на това поръчение, Христо Дачев — партийн отговорник от II-ра бригада каза:

— На 31 май при завършване на работното време на един четириосен открит-вагон остана да се сменя пружината на тракционния път. Аз останал и, подпомогнат от Марко Михайлов, извършихме ремонта на този вагон, предадохме за експлоатация с един ден предсрочно.

През м. май и началото на юни пред депо то се постави сръчна и в същото време много отговорна задача — да се подготвят за износ хладилни вагони — главно за натоварване на ягоди и други лесно разваляеми плодове и зеленчуци. Партийното бюро със секретар Дим. Момчев и административният отговорник Нено Стойчев запознаха с ней първо комунистите и най-добрите производственици. И тъй сега успешно се изпълнява. На 6 и 7 юни са предадени по 2 готови вагона сръх плана. Това е така, защото всички са разгърнали творческите си сили, горят от желанието изпълнението на партийните поръчения да се рапортува с чест. Към това се стремил всеки комунист.

Стефан КУЛОВ

С какво вълнение и радост само поемат учениците от III „б“ клас на училище „П. Р. Славейков“ в Търново удостоверенията за преминаване в по-горния — IV клас! Още една година труд и уменчан с успех. Затова гака на грозд те са се натрупали около свята любима учителка Радка Ангелова.

Снимка: Г. Мусински

НАШИЯТ ИДЕАЛ
Е КОМУНИЗМЪТ

На такава тема комсомолците от Държавен строителен техникум „Г. Димитров“ — Търново проведоха теоретична конференция. Много време се готвиха те и много неща научиха.

Дружествата бяха разделени на отделни групи, които имаха специални задачи в подготовката на конференцията.

Комсомолците от I-те и II-те курсове се заеха с изучаване на Балканската битка, българите край с. Стражица и П. Павел.

Бяха организирани походи по тия места. Устройваха се срещи с близки на убити партизани.

Друга група, в която бяха включени III-те курсове, изучава дейността на Димитър Благоев в Търново.

Проведен бе излет до лозето на Н. Габровски, където се състоя първата социалистическа сбирка.

IV-те и V-те курсове проучаха икономиката и строителството в оръжия. Курсите от специалността „Водно строителство“ се запознаха с хидротехническото строителство.

Бяха посетени много обекти, състояха се срещи с отговорни другари от тия сектори. Провеждено на конференцията се превърна в истинско тържество. Същия ден на конференцията бяха другарите от Окръжния комитет на БКН и ДКМС, близки на партизаните и живи участници в партизанското движение.

След тържествената проверка др. Милка Ганчовска, преподавателка при Младешката школа — София, изнесе доклад „Как ще изглежда обществото при комунизма“.

Увлечателно, с интересни примери и образен език тя разказа на комсомолците какъв ще бъде животът при комунизма, който е техен идеал.

Интересни бяха изказванията на конференцията. Курсите Нела Славчева, Ганка Събева, Никола Игнатов и Веселина Генова разказаха за трогателната среща с баба Сба — майка на четри партизани, убити от фашистите.

Бяха поднесени букети на гостите.

инж. Грозю Г. ДОЧЕВ

ГРИЖЛИВАТА РЪКА НА КОМСОМОЛЦИТЕ

На черния гранит със златни букви е написано: „През периода на въоръжената борба против фашизма, горнооряховските окръжни комитети на РП и РМС напечатиха много листовки, позиви и нелегални вестници. От 1 август 1943 г. до 20 юни 1944 г. нелегалната печатница се помещаваше тук в дома на бедния селянин Христо Прохоров (дядо Партенко).“

Група пионери от село Хаджи Димитрово са се сприли пред къщата. Те са дошли, за да съберат материал за живота и дейността на убития дядо Партенко партизанин от Горнооряховския отряд Георги Николов. Може би тази къща, където е била нелегалната печатница на неговия отряд, ще им разкрие нови неща за нелегалната дейност на борците за народна свобода.

Дворът е широк, потънал в велелина, с разкопан леги и варосани фиданки. Коя ли е тази грижлива ръка, която е поставила всичко в ред? Пред пионерите застава трима осмоласнича от основното училище на с. Дебелец. Това са Йонка Ганчева, Ганка Минчева и Георги Стоев. Днес те са дежурни. Те ще разведат гостите из стаята. Тяко-то комсомолско дружество е поело шефство над къщата-музей. Утре ще дежурят други техни другари.

Партизаните са слезили от отсрещния хълм и през ивиците и ливадите тихо по пътеката в градината на дядо Партенко са идвали в неговата къща — говори комсомолката Йонка Ганчева. — Ние, комсомолците от 8 клас, сега се грижим и за градината. Засадихме нови фиданки, подреждаме цветна градина. Тя отваря високата сияя портичка и кани пионерите да влязат в къщата. Всекидневната стая, където е живял скромният ятак на партизаните, е бедна Малка масичка, трикраки столчето и камина, където партизаните в студени те нощи са се топили. Ганка, Йонка разказват за скромния

живот на дядо Партенко, за бодростта му, с което е помагал на народните закрилници. Тези спомени те научава от неговите съседи, от живията и партизани в селото, от намерени снимки и документи.

Партизаните от нашето село Стефан Денев и Стефан Маринов ни разказаха как дядо Партенко ги е посрещал в своята къща — говори Георги Стоев. — Срещнахме се с д. Мильо Бояджиев, един от ръководителите на партизанското движение в нашия край.

Другата стаячка, където партизаните са печатали позиви и вестници, е по-малка. Тук върху масичката стои пишуща машина и циклостила. По стените са окачени факсимилата от „Масовик“ — орган на Окр. комитет на работническата партия в Горна Оряховица, и „Младешка борба“ — орган на Окръжния комитет на РМС.

В тази стаячка се е печатал и вестникът на партизаните от оръжия „Народен партизанин“. Експонатите засега са малко. — обяснява Ганка Минчева. — Но ние вече сме събрали още няколко. Предадохме ни няколко кобура на партизански пистолети, раница и манерка. Открихме и оригинал на позив, печатан на тези машини.

На едната стена е окачена в рамка другарска жалеяна — оригинал по повод смъртта на партизанина Христо Козлев

Получиха комсомолските си карти

Преди няколко дни пионерите от основното училище в с. Върбица посетиха редица подбалкански градове. Разгледаха много и различни обекти, обогатиха своите познания както по география, така и по история. От особена важност беше екскурзията за седмоласниците — комсомолци. В къщата-музей на легендарния поет и революционер Христо Ботев,

Това не се забравя дял живот. Това са съветските хора. Пие знаме, че през Великата отечествена война съветските хора проявиха безпримерен героизъм. Те вършат и сега героизъм, изграждайки комунизма. Но трябва да се каже, че този героизъм е лишен от всякаква поза, от преходен шум.

Авторитетът на КПСС е огромен. Призивите на Партията се приемат като боеви дондучи, които трябва да се превърнат в живота. От Москва до Калинин аз бях придружен от съсем младата Лора Алксеевна, отговорен работник в Министерството на културата на Руската федерация. Отговаряйки на мой въпрос, тя каза: „Аз влязох в Партията на 19 годишна възраст. Ако Партията пожелае, готова съм да замина за глухия север или на Далечния изток.“

Сега в Съветския съюз се полагат особени грижи за повишаване комунистическата съвещателност на съветските граждани, като едно от важните условия за прехода до социали-

В СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Това към комунизма. Там се създава обстановка на нетърпимост към ония прояви, които руншат комунистическия морал и спъват прогресивното развитие на съветското общество. Аз беседвах с много съветски хора, които импонираха със своите високи нравствени качества.

В Калинин се запознах с Лидия Адолфиевна, възрастна и побеляла културна жена. Тя е забравила семейството си във Великата отечествена война, но след това основала детска сирачета и сега в нейния дом отово и създаден здрав семеен колектив.

Веднаж в трамвая влезе победил 55-60 годишен човек, който се подпираше на бастун и тежко вначеше изкуствения крак. Хората почтително ставаха и му предлагаха да седне. Аз запитах една девойка кой е този човек? „О, — отговори девойчето, — това е известен наш професор, взел участие във Великата отечествена война. Сега е добър обществен деятел.“

В Москва посетих музея на Лени. Третяковската галерия Кремъл и други забележителни места.

Днес към Москва са обрнати погледите на всички угнетени и подтиснати народи, защото те знаят: Съветския съюз братски подкрепя всички народи, които се борят против империализма и колониализма.

В люлката на революцията

На 13 май с огромен шумообразен „Ту-114“ ние отлетяхме за Ленинград — градът, откъдето беше известена новата ера в човешката история. Пристигнахме само за 55 минути. Духаме студен вятър, общаците пълзяха ниско над земята, ситен дъжд блискаше лицата ни.

В Ленинград няма контрасти те на Москва. Векове наред тук се е утвърдил един особен архитектурен стил, който изумява със своята изчистена красота.

Още с пристигането си в Ленинград аз побързах да видя всички забележителни места, свързани с историята на съв. с. и историята на КПСС. Ето го Зимния дворец — последното убежище на буржоазното временно правителство. Сега тук е Ермитажът, събрал в себе си милиони шедеври на световното изкуство — Живопис, скулптура и др. Между Зимния дворец и Выборгска-

Когато в Москва е полунощ, на Камчатка е вече утро. Снимка: Ю. Муравин

Вълчо САРИЕВ

ИЗ ЖИВОТА НА КУБА

АНАП, СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ И СЕЛЯНИТЕ

Общонационалното събрание на АНАП (национално сдружение на дребните селяни), на което присъствуваха 3800 делегати, представители на селските сдружения от цялата страна, е събитие от огромно значение за развитието на патристичната, демократична и социалистическа революция в Куба.

Със създаването на АНАП всички бедни и средни селяни се обединяват в една единствена национална организация с революционна програма и плътно приобщаване към революционната и народното революционно правителство и с революционно ръководство, в което на дребните селяни се гарантира преобладаващо участие.

В АНАП както и в селските сдружения, правилната революционна ориентация се гарантира от единството, от практическото сливане на всички революционни елементи, които работят в тях на базата на борбата за изграждане на социализма и прилагане на светлите принципи на марксизма-ленинизма.

Създаването на АНАП беше необходимо, за да се ликвидират окончателно старите фе-

федалски институции, ръководени от латифундистите и техните агенти, от посредниците и богатите селяни, които упряво вървяха вредно, дезориентиращо и обръщащо илзияне върху селскостопанските работници в захарните, тютюневите, кафеените и други плантации, върху животновъдите.

С АНАП селските сдружения се обединиха, като при това в тях се гарантира управлението и контрол от страна на бедните селяни, които са верни съюзници на работническата класа и революцията.

АНАП е важна стъпка в организиране производството на бедните селски стопани в рамките на социалистическите преобразования, които се извършват в страната.

У нас съществуват, от една страна, обществените стопанства, които представляват форма на непосредствена социалистическа организация на селското стопанство, а от друга — кооперативите, които са една икономическа форма на стопанстване на земята, която е част от общото икономическо планиране с всички предимства на общественото производство.

Сега имаме вече и АНАП, която координира, насочва и подпомага развитието на производството на частните селски стопани, съобразно с нуждите

на развитието на растящата социалистическа икономика.

АНАП организира дребните селски стопани, отпуска им кредити, решава въпроса за сечивата, торевите препарати за унищожаване на вредните насекоми, семената, напояването, продоволството и подобряването, с цел да увеличи производството, като същевременно включва дребното селскостопанско производство в икономическия план на селското стопанство и развива революционното съзнание изобщо и по-специално съзнанието, че е необходимо да се поддържа и подкрепя работническо-селския съюз.

Забележителната реч на нашия ръководител, министър-председателя Фидел Кастро при закритието на общонационалното събрание на АНАП, утвърди и изясни важните моменти в ливията, следвана от социалистическата революция по отношение на селяните.

Фидел изясни, че революцията е дала на селяните земя, която ги е освободила от тежкото задължение да плащат ренти — освен в пари, също така и чрез предоставяне на една трета и дори половина от реколтата на латифундистите и като им е дала (досега на повече от 31 хиляди) правото на собственост върху земята, която обработват, Ос-

вен това революцията гарантира на селяните цените на техните продукти, като им осигурява пазар, строи за тях пътища, открива училища и отпусна стипендии за техните деца, изпраща им огромните дъща, изпраща им освободява ги завинаги от сноевлията на селските пазачи и на крадците инспектори, на земеделците и на земеделците, отпуска им кредити и им обезпечават техническа помощ.

Революцията даде на селяните възможност да продават ба възнаградяващи техния труд пари всичко, което произведат, тъй като покупателната способност на народа и търсенето на земеделски продукти расте с всеки изминал ден.

Народните магазини, които сега минават под контрола на селските сдружения, осигуряват по-добро продоволствие при сираведливи цени.

Обаче контререволюционерите и техните престъпни агенти се стремят да настроят селяните против революцията, като се разни измислици за комунизма се мъчеха да вселят у тях страх, че щели да им бъдат отнети земите, че щели да бъдат задължени да влязат в кооперативите и в обществения стопанства, че щели да им бъдат иззети продуктите,

Фидел отговори на всички тези лъжи на контререволюцията с яснота и точността, които са му присъщи.

„Социалистическата революция — каза Фидел — няма да обобщават земята на селяни, а и никога не ще го задължи — подчертавам — никога не ще се задължи селянина да влезе в кооперативите.“

Да влезе в кооператива или да остане в малкото си парче земя като частен стопанин — това е въпрос, който ще реши свободно според своята собствена воля и убеждение, всеки селянин.

Никой не ще го задължи да вземе едно или друго решение. Всяко, което той върши, ще бъде по негово собствено желание.

Нашата революция — уточни Фидел — може да бъде социалистическа, без да обобщават земята на селяните.

Дребният селски стопанин — подчерта водачът на революцията — е съюзник на работническата класа, която е авангардът на социалистическата революция.

На този съюзник, т. е. дребния селски стопанин, бедния селянин, селянина-труженик, трябва да се помага. Трябва да му се помага, както да развие производството си и да подобрява условията си на живот, тъй и да разширява културата си, да се учи, за да стане по-революционен и да разбере от свой личен опит предимствата на колективния

труд, предимствата на кооператива, предимствата на общото обработване на земята, за да осигури разнообразно и богато производство, да обезпечи работа през цялата година и да даде по-големи добиви.

Никой не ще го задължи да разбере това.

Той сам ще трябва да го проумее.

И ако не го проумее, ако иска да запази своето парченце земя, ако иска, както казва Фидел, да живее в него през целия си живот и там да доскаят останките му, „революцията ще стумее да уважи желанието на този селянин“.

Като основен политически принцип, уточни нашият пътя водач, революцията превъзвисява правото на този селянин да притежава земя и подпомага го на този селянин; ако селянинът иска да промени начина на производство и иска да се обедини, той ще се обедини; ако не иска да се обедини, няма да се обедини.

Тези определения, дадени от Фидел, са определения на принципите на социалистическата революция.

Това са марксистко-ленински принципи, проверени от опита на всички социалистически страни.

В заявлението на 81-те комунистически и работнически партии, което представлява програмна документ от огромно значение, обобщава световния

Кубанската революция, се казва, че, в процеса на изграждане на социализма този съюз на двете трудещи се класи (работници и селяни), който е политическата основа на социалистическия строй, се развива непрекъснато, спомагайки за още по-голямото здравяване на народната власт под ръководството на работническата класа и за социалистическото устройство на селското стопанство въз основа на ленинския принцип за доброволно коопериране на селяните“.

Кубинската революция ще се развива и ще осигури своята пълна и окончателна победа, като прилага този ленински принцип и като следва строго указанията, дадени от Фидел в неговата забележителна реч, произнесена на събранието на АНАП.

Казаното от Фидел е директива за всички нас, за всички революционери, за целия народ.

Като изгълним тези директиви, ще допринесем за укрепването на работническо-селския съюз. И догато работници и селяни са единни, то и Кубинската революция ще бъде непобедима, каквито усилия и да полага империалистите на Съединените щати, техните лакеи от целия свят и контререволюционерите, диверсантите, наемниците и предатели.

И тъй, да ги изпълним!

(Революционна статия на Кубински и в. „Побиснас“ де ой“ от 19 май 1961 г.)

Да не се забравят семената от житните ливадни треви и еспарзетата

За подобряване ливадите, дясната и мерите напоследък излязоха няколко постановления и разпоредения на Министерския съвет. За създаване на културни пасека и ливади в ТКЗС и ДЗС са необходими семена от житни и бобови ливадни треви. Сега в сярта се отглеждат за семенно производство 3 750 даа житни треви и 3 200 даа еспарзета.

Обикновено семената на ливадните треви узряват към средата или втората половина на юни. Най-рано узрява високотрава райграс (френският), а след него английският пасищен райграс. Ливадната власатка, бобосиестата овсига и др.

Узряването на семената при многогодишните житни треви е сравнително бързо и затова е от голямо значение правилно да се определи момента на прибиране. То не бива да става, когато семената са напълно узрели, нито когато са още зелени. При рано прибиране значителен процент от семената остават незрели, а при късното прибиране презрелите семена много лесно опадат и добивите намаляват. Най-лесно се оронват семената на пасищния райграс, високотрава, ливадната власатка и др.

Готовите за жътва растения се позаваят по това, че целият посев започва да добива сламеножълт оттенък, метлиците се свиват и изпирят нагоре. Ако в този момент хванем метлицата с ръка между пръстите, при леко движение на ръката нагоре, се изронват семената.

Прибирането на многогодишните житни треви трябва да се извършва в много кратки срокове ръчно или с комбайни. По-добър начин за прибиране на тревите за семенно производство е прибирането с комбайни. То може да се извърши раздельно или цяло. Цялото прибиране се прилага при пасищния райграс, високотрава, ливадната власатка и др., които семената се оронват лесно. При слабо ронещите се видове, като тимотея и др., много добри резултати се по-

лучават с разделно прибиране. При прибирането с комбайн разходите на труд значително се намаляват поради съкращаване на някои видове работи, като свързването и просушаването на снопите. На тръпането на кули Загубите възлизат средно 3 на сто, а при ръчното прибиране те са значително по-големи—15—20 на сто и повече.

През миналата година в кооперативното стопанство в гр. Търново са прирани с комбайн 100 декара пасищен райграс. Загубите на семена при прибирането се сведе до минимум и се вложи съвсем малко труд. Стопанството предаде на Управление „Сортови семена“ 3 213 кг семе и получи 64 264 лева пари. ТКЗС в с. Овча могила през миналата година навреме и с комбайн прибра 7 061 кг семе от пасищен и високотрава и получи 141 224 лева доход.

Еспарзетата цъфти предельно рано, поради което неравномерно узряват семената. Докато долните семена са напълно узрели, горните са все още зелени. Узрелите семена се ронят лесно и при малко захвърляване на жътва има опасност да се изронят най-ценните, най-едрият житни семена от долната част на съцветието.

Прибирането на еспарзетата е свързано с големи загуби на зърно. Миналата година в с. Долна Липница, поради неправилно и късно прибиране на еспарзетата, са се разпилели около 50 на сто от семената в ТКЗС с. Дъскок—над 60 на сто и др. Тези за-

губи се получават защото се захвърля с прибирането, а на това отгоре се извърши с обикновени коси.

Окосяването трябва да става само сутрин, по хладното време. През горещите часове на деня семената на еспарзетата лесно се ронят и опадат. Най-добрият начин за прибиране на еспарзетата е разделният. Най-подходящо време е когато семената узреят 60—70 на сто и прибирането става направо с комбайн СК—3 като семената обезщетено се подсущат на площадки.

Нуждата в ТКЗС и ДЗС в открит от семена от ливадни треви и еспарзета е голяма. Това налага тази година да се полагат по-големи грижи и усилия за напредването и без загуби прибиране на семената.

Ръководствата на МТС и специалните от „Сортови семена“ и ТКЗС трябва в най-скоро време да определят и приготвят съответен брой комбайни, като определят района на всеки един от тях в ТКЗС за прибиране на семената от ливадни треви и еспарзета. Сектор МТС при Окръжния народен съвет следва да окаже необходимата помощ на МТС, а специалните от управление „Сортови семена“ непрекъснато да следят посевите и да вземат всички необходими мерки за бързото прибиране, изсушаване и изкупуване на семената от ливадни треви и еспарзета.

В СИМЕОНОВА
аграрном от Управлението
„Сортови семена“—Търново

Пионерки на новото

Анка Събева от с. Вишовград се включи в движението за обикновен социалистически труд.

И оръжията Йорданка Николова от с. Чалово участва в това високо патриотично движение.

Снимки: Ив. Воденичаров

По-добри грижи за политическото израстване на механизаторите!

Прекрачих ли прага на станцията, неусетно те озабавя светла мисъл. Потъналите в зеленина и рози сгради, кокетната беседка с постоянно течаща вода и необичайната тишина, романтична и примамлива, обаяват. Добри са стаяните на станцията.

МТС в с. Полски Тръмбещ е окръжен първенец за 1960 година. Станцията стана инициатор на новия начин — високоскоростно движение. Високоскоростни механизатори се захващат от края да обработват земята, да отглеждат и предават на трите кооператива, които обслужват, родителата.

Новото обаче би могло да получи простор, да се развие, когато постоянно се насържават, когато се обграждат с грижи. Знае се от какво голямо значение е движението на високоскоростниците за увеличаване на производителността на труда. Въпреки това ръководството на станцията не води на отчет резултатите от работата им, не организира съревнование сред тях. Койко необходимо е да се следи и обобщат след време опита на първите високоскоростници!

Сега Стефан Иванов за един ден бранува 500 даа квадратно-гнездова царевица — два пъти повече от преди. Господин Ангелов за един ден записва 250 даа при норма 70.

Тракторните бригади в селата Полски Сеновец и Куциня приеха условия за извоюване на званieto „Бригада за образцов социалистически труд“. Проверката показа, че сред тях не се върши необходимата масово-политическа и културно-масова работа.

— Тази година само една политинформация сме слушали, — разказва профрунорът на бригадата в с. Полски Сеновец Минчо Ябанджиев.

Изобико грижите за идейно-политическото издигане на механизаторите са твърде недостатъчни. Мнозина от тях не ползват библиотеката. А вестниците, въпреки че се получават достатъчно в станцията, повече от механизаторите не четат. Затова и политическите събития, които стават по света, в повечето случаи късно достигат до тях.

Беседвахме с няколко младши трактористи. „За да се извоюва званieto „Бригада за образцов социалистически труд“ — казват те — достатъчно само: „Да работим да приносяме плановите, да даваме икономии“. А всъщност не е така.

Поради неправилно разбира-

не и прилагане на девиза „Да работим, да се учим и живеем по комунистически“ е подиен въпросът за създаване на социалистическа нравственост, за израстване на всеотранно развити хора, годни за комунистическото общество.

За слабата масово-политическа и културно-масова работа сред механизаторите от Полски Сеновец и Куциня има и Общинският комитет на БКП. Ето какъв споделя секретарят на комитета Петър Петров:

— Ръководството на МТС набляга на нас, ние на тях. Затова досега никой не е отишъл при механизаторите да побеседва с тях, или да изнесе политинформация. А ние имаме подготвени много хора. Но никой не ни е потърсил.

Ясно, механизаторите са забравени от двете страни.

За тях пак започнаха онези, тъй познати дни. Дни, в които се лее най-много пот, дни с най-паметни радости и тревоги. Ще успее ли ръководството на станцията да запази хубавото си име? Отговорът ще бъде положителен само,

ако партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДКМС основно променят отношението си към тези изключително важни въпроси. Те вече през цените досегашната си дейност, потърсиха и някои нови форми на политическа и културно-масова работа. Решиха редовно в определен ден на седмичната да организират „Ден на механизатора“. Така въстанавят и хубавата традиция най-отговорните хора от станцията по-често да вършат политическа работа в бригадите. Обсъждат и полезната инициатива — да издават многотиражен стенен вестник, да имат още един добър помощник в тежките изпитания.

Грешно ще бъде, обаче, ако ръководството на станцията кампанейно се отнесе към въпроса за създаване на здрав и смислен идейно-политически живот в колективите на механизаторите. Нужна е система от грижи, които никога да не намаляват. Така и успехите няма да бъдат мигновени, а трайни.

Е. ГЕОРГИЕВ
Ил. МАНЕВ

За по-добро обслужване

Съобразявайки се с нарастващите битови нужди на селяните и за по-добрият им обслужване, ТПК „Хигиена“ гр. Търново, откри клоп — бръснарница в Беляковец.

Още в първите дни, комсомолецът-бръснар Йордан Коладинов се зае с най-голя-

мо желание да направи салончето чисто и уютно.

Вежливостта на младия бръснар към клиентите и добрата му работа не един път са получавали похвала. Затова и клиентите все повече се увеличават.

Ст. Нейков, дописник

Кар. П. Борсуков

Отнася се за кооперативните стопанства в с. Б. черква, Козловец, Михалци и др.

— Безобразие! Ние я доведохме само да види плана, а тя нанася и поправки...

В РЕДИЦИТЕ НА СТРОИТЕЛИТЕ

НА ОБЕКТ „ВИНАРСКА ИЗБА“ — ЛЯСКОВЕЦ

Тук работят зидарофракционистите на орденосеца Кольо Александров, бетонджии те на значаката Недялко Кучаров, известните навсякъде мазачи „Киселките“ с бригадир орденосеца Върбан Киселков и комсомолците арматуристи на бай Йордан.

Тези строителни бригади под ръководството на младия и енергичен технически ръководител — комуниста Георги Дрუმев за няколко години построиха цяло градеж от промишлени сгради: цеха за шампанско, разширение на избата и от септември м. г. новия голям корпус с 203 резервоара за отлежаване на вина — сега в усилен строеж.

Бригадите от този обект не познават неизпълнение на плана и обещанията. В съставата работят над 10 души значакисти и орденосици, като и самият ръководител Дрუმев е носител на „Народен орден на труда“ — сребърен. През 1960 г. шестмесечния план те изпълняват на 24 април, изпълняват преди срока годишния си план, даже и допълнително.

Планът им за 1961 г. е 4 500 000 лв. Бригадите с успех изпълняват дадените си обещания и планът за първото тримесечие е надминат с над 100 000 лв.

Колективът е един от първите, които заработиха по почина на в-к „Работническо дело“, като се задължи да завърши обекта 15 дни преди срока и да реализира надпланово снижение 5 566 лева.

Прилагайки почива, досега

Др. Велев, дописник

ЗАВОДЪТ ИЗДИГА ЧЕЛО

Расте заводът за ламелен паркет и фурнир „Дълга лъка“ — Търново. Гордо се издига тук 75-метровият комин на парокотелния цех. Бързо се оформят и другите цехове.

Девет бригади упорито работят и бързат да поднесат още един подарък на народното стопанство. Всеки ден бригадите на Денчо Енчев и дядо Минчо Демиев с труд бранят званieto „Бригада за образцов социалистически труд“.

Дядо Минчо е възрастен, 70-годишен балканджия. С майсторите от своя Дряновски край той е разнасил славата на Родната и Турция, Персия и Индия. Неговите „момчета“ редовно изпълняват месечния си план 140—150 на сто.

Бригадата завърши зидарията на „Паркетинг цех“. Монтирани са покривните панели,

поставени са и прозорците. Остава да се довърши маляката и цехът ще бъде готов за възлизане на машините. Всички в бригадата знаят, че това е първият цех, който трябва да бъде завършен и то не когато и да е, а пред Празника на свободата. Бързи и съсредоточени са всички край 96-топния край, който вече близо два месеца вдига и наместя стълбове и елементи и панели.

И отливането на панелите е възложено на бригадата на дядо Минчо. При план 3 панели ежедневно, тя отлива по 4. А за качеството да не говорим! — бригадата не познава лоша работа

Иото Чолашки

в-к „БОРБА“

Стр. 3 бр. 72 от 15, VI, 1961 г.

ТРУД И РОМАНТИКА

Във благодатен дъжд ръма, съвиза в топлата пепел на колелозите между трите сгради, сякаш самата земя облекчено въздиша, уютнола жаждаща си.

— Ние вече привършваме работата си. Заповядайте в нашата стаячка — гостоприемно ни канят дайте млади пицелгедачки — комсомолките Наталия Трифоновна и Пенка Иванова, преди година завършили гимназия.

В пицелфермата ги доведе комсомолският дълг, призивът на дъскотените комсомолци, желанието да се трудят на този труден участък.

По масата са стругани много бинги и учебници. Наталия се вани да следва задочно зоотехника и вече се подготвя. Пенка Иванова шие нещо и тихичко си тананика.

— Не е никак леко. Додето свикнем, не всичко излизаше както трябва — със смех казва Пенка Иванова. — От управителния съвет на стопанството всеки ден идват хора да ни наглеждат. Не че си съмняват в нас, а просто така да ни помогнат с нещо, защото за първ път тук работят комсомолци. Ценят ни като злато.

— А на нас неудобно ни става от толкова много грижи, — допълва Наталия. — Порано — продължава тя — коритото, дето се приготвя храната, не е било измитаващо добре и остатъците в него се киселили. Макар че сме нови, ние забелязахме това. Похваляха ни. Това беше първата похвала.

По всичко се вижда, че здраво се работи тук. В двете големи сгради на пицелфермата се отглеждат 5 000 кокошки — носачки.

Управителният съвет на Балванското стопанство ценят труда на комсомолците, защото още в първите десетина дни те увеличиха носливостта на кокошките. Тя вече достигна до 2 200 яйца.

— Тук ни е толкова хубаво! — възкликва с патос впечатлителната Наталия, като гледа с възхищение очи през прозореца. — Въздухът е тъй чист и ароматен, че просто замаява.

— Как посигна тези добри резултати? — любопитствуваме ние.

Усмивнат, Драганчев разказва: — Важното е да имаш любов към работата си, да поддържаш винаги колата си изправна и най-малката повреда незабавно да отстраняваш, защото тя може да донесе по-голяма. Винаги да караш внимателно, да се стресниш никога да не пътуваш с празна кола, и винаги да държиш обратни превози, което е закон при мене. А превози има винаги.

Такъв е шофьорът Никола Драганчев, затова всички го обичат и уважават.

Ц. Ц. Никифоров, дописник

БОЙЦИ ОТ ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА ШОФЬОРЪТ НИКОЛА ДРАГАНЧЕВ

Не се е разсъмвало още. Иток руменее. Утринният вятър донеся омайващия дъх на снежната балканска пролет. Утринната роса по раззеленелите се дървета трепти със сребрист цвят.

Шофьорът Никола Тодоров Драганчев при ТКЗС в село Илаков рът е вече при своята любима кола. Трябва да се подготви за напрегатния ден. А колко много задачи има за този ден: да се открат работниците — пръскачи в лозята ведно с инвентара, да се докара изкуствен тор от гарата до Илаков рът, да се закара на мелницата жито на кооператори и се отзови. Една с колата на стопанството и тя трябва да свърши всичката работа.

— Ще успееш ли, Кольо, с работата днеска? — пита домакинят на стопанството.

— Ще успеем, ще успеем — отговаря с усмивка на уста младият мъж. — Работата не е много трудна, а и машината е добра. Бъди спокоен.

С каква ли не работа се е справил шофьорът Никола Тодоров Драганчев!

— Има ли работа и имат ли нужда от колата, аз винаги отивам — отговаря Кольо, когато го запитат кога ще почива.

С каква болзъм при той колата на ТКЗС! Дали ще се справя с работата? — страхуваше се някога той. Лоши хора щущунаха, че стопанството било ново, имало още доходи и заплащането щяло да бъде малко!

— Хората са работливи — каза Кольо по-късно, а и държавата няма да ни остави и работата в ТКЗС ще преуспее както другде.

Драганчев прие новополучената кола ГАЗ—63 и уверено седна на волана.

Ново производство пашкули

Изобилните дъждове, които ладнаха тази пролет, не попречиха на отглеждането на бубините и приемането на пашкулите. Тази година започна на 5 юни, или с няколко дни по-рано от миналата година.

В Ресенски район досега са постъпили повече от 1 600 кг пашкули, като се предвижда да бъдат приети общо над 9 000 кг.

Веднага след претеглянето пашкулите се окачествяват и се заплащат на производителите.

Ангел Личев, дописник

ПО-СИЛНИ ОТ СТИХИЯТА

Адемов и Реджеб Мустафов, Нури Хасанов и Хасан Рахимов пренасяха на двойки чакъл. Али Ибраимов и Джевдет Халидов превозваха бетона с колички до платформата на хаспела.

Никой не видя кога взводният командир беше събул ботушите си. Той нагази във водата и се стозаа три бетонарката. Застана на лоствете като воини на своя пост.

Техническият ръководител Каранванов горе на скелето работеше с вибратора, помагаше за по-бързото утълпяване на бетона.

Следобедът неусетно се стопи в безпрогледна облачна нощ. Електрическите крушки на обекта очертаха ярки светли кръгове. Бетонарката сръдното непрекъснато ръмжеше. Трудоващите работеха почти до кръста във вода. Реката гнеше, се пенеше, разбиваше вълни в скелето и в човешките тела. Накакъв смелчага извиси дрезгав глас, запя марша на ленинските комсомолци.

Късно вечерта колоната беше отлята.

Магистрален път
„Дряново — Дебелец“.

Стефан КОСАТЕВ

В ЕЧЕ ТРЕТИ ДЕН се отливаша бетонните колоните на моста от магистралния път „Дряново — Дебелец“. Времето беше променливо. Чистото синьо небе ненадейно потъмняваше и се изсипаха проливни дъждове. После слънцето отново засияваше в измътната небесна вис. Трудоващите работеха без прекъсване.

Изведнаж се разнесе тревожен вик: — Водата приижда-а-а! Спасявайте материалите! . . .

Настъпни суматоха. Народният командир беше отишъл на изясна, който отстои на няколко стотин метра Бетонарката продължаваше да буботи до основата на огромното скеле. Наблизо бяха стругани десетки торби с цимент, купичка декофрирани платна, инструменти, подпорни греди. . .

Притичаият технически ръководител Радослав Каранванов пое командуваченето.

— Да се престанови отливането! Пренасяйте дървени материали!

Мътните талази на придошла река Дряновска вече влачеха няколко десци. Трудоващите. Доско Донков и Михаил Лашов, удостоени със званieto „Най-добър в строителството“ се спуснаха да ги спасяват.

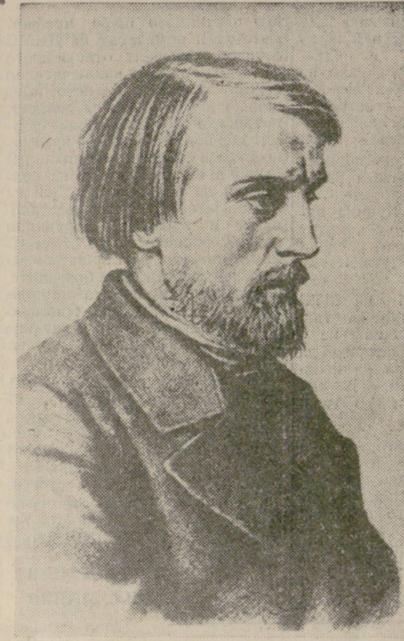
Ударникът Велин Пиралков и Шабан Шабанов пренасяха на брега торбите с цимент. Хасан Рахимов, Реджеб Мустафов, Иван Милевова, Азис Адемов, Мустафа Рамаданов и Нури Хасанов с немощни усилия спасяваха тежките подпорни греди, десци, тали. . . Джевдет Халидов и Али Ибраимов превръзяха с арматурно желязо бетонарката в бандерите на хаспела. Петър Борисов обезопасяваше електрическата инсталация. И всичко това се извършваше безмълвно. Сякаш след първоначалния смут една обща нервна система, една обща воля, една обща цел бе обединила мислите, действията и стремежите на младите строители.

А водната стихия продължаваше. Колелетата на бетонарката бяха вече във вода. Нивото на рената застрашително доближаваше електромотора. . .

Гумениите бетуци се оказаха безполезни. Трудоващите се съблякоха по къси гачета. Ледено студена вода съковаше ставите. Мускулите боляха от умора. Ала никога не отстъпи от повелята на своята комсомолска съвест.

Лицето на старши лейтенант Лалев бе облято в пот. Научил за станалото той бе тичал от изкопа до моста.

ЗА ОКРЪЖНИЯ ПРАЗНИК НА ТЕАТРАЛНАТА И ЕСТРАДНАТА САМОДЕЙНОСТ

ни заблудения и кризи път. Неговият кратък животен път (той умира едва 37 годишен от туберкулоза) и творчески търсения минават през идеалистическите философски школи на Шелинг, Фихте и Хегел, за да стигне най-после до материалистическата философия и естетика на Фойербах. Той изстрада като проникновен материалист във философските и естетическите си схващания, непримирим и страстен борец против самодържавието и крепостничеството, блестящ и темпераментен писател-публицист и публицист, наследник и продължител на най-добрите традиции на прогресивните руски мислители Ломоносов и Радищев.

Литературните оценки на Белински за творчеството на такива велики руски писатели-класици, като Пушкин, Лермонтов, Гогол, Грибсегов, Крылов и за много други негови съвременници са запазили и днес своята непреходна литературна стойност и продължават да блестят със своята страстна мисъл, дълбок анализ, блестящ стил, искрящ енигматична наситеност и висока принципност.

По свой собствен път В. Г. Белински се домогва до правилни и прогресивни идеи, които очертават като след и безкомпромисен застъпник на реализма в изкуството и на материализма във философията. Той гениално прозира дълбоката народностна същност на изкуството и литературата, осъди теорията „Изкуството за изкуството“, свързва изкуството със живота, с народа, обоснова тази връзка и призова литературата да служи на обществените интереси.

Обоснова с такива реалистични, демократични и революционни за времето си възгледи, своята разностранна и плодотворна дейност в областта на литературната критика, той си извоюва едно от най-предните места в историята на руската литература и обществено-философска мисъл, в руската и световна литературно-критична мисъл.

Силно и плодотворно е било влиянието на Белински върху българската прогресивна мисъл и реалистична литература (Хр. Ботев, Н. Бончев, Д. Благоев). Гениалните идеи на този колос на литературната критика и днес озаряват пътя на българските писатели със своята проникновеност и неувяхаща сила.

Белински е бил и винаги ще бъде слава и гордостта на руската литература и неин гениален представител.

Гениалният литературен критик-реалист революционер-демократ Висарий Григориевич Белински е ярка звезда в съзвездието на великите руски мислители и писатели — ярици представители на прогресивната и дълбоко народностна линия в руската литература, изкуство и обществена мисъл — поети, белетристи, драматурзи и философи.

Роден през 1811 година в семейството на флотски лекар, прекарал нерадостно детство в провинциални градчета, следвал известно време в Московския университет, от където е бил изключен за написването на драматичната изводка „Дмитрий Калинин“. Белински отрано опознава дълбоко и се съобщава с повтарящата действителност на Николаевска Русия.

В развитието си като литературен критик и философ, Белинскиamina дълъг и осиян с противоречия, разочарования и идеи.

ЩАСТЛИВ ДЕТСКИ ЖИВОТ

Всяка сутрин към целодневната детска градина в Павликени се отправят 129 деца, които с ускорена крачка и с присъщото детско нетърпение бързат отново да се срещнат със своите любими герои от приказките и със своите възпитатели които от сутрин до вечер бдят над тях като родни майки.

Добрата материална база в градината прави игрите на децата по-интересни и забавни. Освен най-различните играчки, които можеха да се набавят от търговските магазини, съобразно изискванията, тук с помощта на родителите и обществените организации са изработени фигури от шперплат на растения и животни, с които децата се запознават, а като построяват краверфермата, санифермата и като нареждат шперплатовите фигури на животните, те стават животнолюбив и по този начин получават умения за трудовия живот.

Освен за творческите игри добра материална база е създадена от персонала и за овладяване

занятията по смятане и роден език. Изготвени са за стаите и двора 20 фигурни различни видове пилеца, врабчешка, гъбки, пвста от пашкул и др. и вместо децата да смятат с ключици и картончета, в техните ръце оживяват тия животни — така лесно се въвежда даденото число. За всички игри и беседи за животите труд и обществения живот се ползват монети — умело и красиво изработени от персонала.

За драматизация са ушити за всички герои от приказките влизачи в програмния материал, костюми, което спомага децата да се почувствуват като истински герои, които те после пресъздават.

С направените ключици от слънчогледови и царевични стъбла, дъски и др. материали, съответно оцветени, децата се чувствуват в чудния свят на приказките.

Големи грижи полага колективът на целодневната детска градина да направи игрите на децата по-интересни, по-забавни, по-целенасочени за да въздизат те в предучилищната възраст подготвени, здрави и находчиви.

Никола ВАСИЛЕВ
от Общественията редакция

М БАХЧЕВАНОВ ЖЪТВАТА ЗОВЕ

Младостта е топъл вятър — с него юва пролетта
Гони зимата студена
чак на края на света.
С петиелката ни дивна
крячи смело възрастта.

В битката за комунизма
кой е по-силен? — Младостта!
С повица на тая младост
онес узвяват класове...
Нова жътва — нова радост
на полето ни зове.

Ганчо Косерката

повест от Цани Гинчев

Туй са то дрежите, които се дават, все еки му, после омиването — бели, като най-белия синяг, къдриви като къдрав цвят, и мекни като душа. Те не лоят ни кир, ни леке, ни прах, по тях нищо се не лепи. Жените, нашите жени, които тук държим в харемлиците и ги ревуваме, там са свободни; техните угоди надминават угодите на мъжкия пол в хиляди пъти, тяхната хубост надминава хубостта на хурните, ангелите им завидват на красотата. Който правоверен на тоя свят не е имал рожби, там, ако пожелал, е рожби ще има от съпругите си. Желанието там е безгранично — кой каквото пожелал е и що пожелал — желанието му се изпълва в същата мигнута. Противу желанието на исляма няма пречка. Пожелаещ, например круша, и крушата напреде ти — цяло дърво със зрели и мирисливи круши; поsegнеш, откъснеш най-хубавата круша и в същата мигнута на място и стават две... Там всичко се яде, пие и мисри се, но нищо се не губи, не губи се, защото се удвоява. Аллах, Аллах! — извика не-

съзнателно, испуленият старец. — Недей ме лишава от твоя рай, не лишавай никого от твоите избрани правоверни, които вярват в тебе и във великия ти пророк рессулла Мохамеда, амин!

Подир проповедта, ако може това да се каже проповед, на испуления фанатик, който уж видял блаженството на Мохамедовия рай като се опил от хашиша и блънвал като огниава човек в огъня на тежката болест, всичките слушатели си отриха челата, лицето и брадите с ръка, изшепнаха нещо като къса молитва и се замислиха. Шакир баба, който слушаше до вратата, си отри лигите, които бяха потекли по брадата му, като си въобразяваше всичките слабости на представения от мюфтията прелестен рай, пригответен за правоверните последователи на великия рессулпейгамбер Мохамеда.

Такива и тем подобни фантастически проповеди и разкази поддържаха в ония времена фанатизма на мюсюлманите и ги въодушеяваха в сраженията против християните — да получат райските доорини, неизтощими сладости, като паднат в сраженията и станат шейт-мъченици за правата вяра на Исляма. Те насърчаваха турците да презират всички заедно с вярата им, защото те върваха, че хри-

стианите са осъдени да се мъчат в ада с дяволите, понеже не са щели да последват най-новото и право учение на Мохамеда. И затова често ги наричаха в псувните си „изидкяфир, тахтая — тапаян — подперис — хаиван“. Те считаха всичките християни за блудени овце, а себе си смятаха дължани да покорят всичкия свят и с келъч да го пригледат да припоизне правата им вяра, с което ще угодят и богу, и Мохамеду. Ето тези проповеди и много други плодотворни на хашиша бяха уверили на Ганшид бей жена му да турчи българските момчета, за да наследят хубавия рай.

Дервишите, възползувани от душевното настроение на правоверните мюсюлмани, изсвириха още една песен и шахът подир песента каза:

в „БОРБА“

От 9 до 14 май т. г. в град Горна Оряховица се проведе окръжен празник на театралната и естрадната самодейност. Участваха най-добрите колективи от окръга, удостоени на общинските празници да се явят на окръжния фестивал. Изключителният интерес на трудещите се от Горна Оряховица красноречиво показва голямата любов на нашия зрител към свежето и жизнерадостно самодейно изкуство, а добрите успехи на колективите говорят за много труд и старание, които ентузиазиранието самодейци са вложили при изграждането на спектаклите.

На празника се представиха 11 театрални и 4 естрадни общински празници, а най-вече окръжният фестивал, убедително показват, че театралната и естрадната самодейност в нашия окръг се разширява, укрепва и бележи ръст в идейно и художествено отношение. Радостен е фактът, че самодейците си поставят големи задачи, търсят според силите си върно художествено и идейно разрешение на песните, стремят се към по-цялостно художествено оформление на представението и намират средства за разрешаване на сложните сценични изисквания и задачи.

В репертоарно отношение почти всички явили се колективи са се ориентирали към ясни, с подготвени художествени достоинства Съвременната българска и съветска песен са заемат централно място в репертоара на колективите. От бящата самодейна сцена изчезват „песни“ със съмнителни художествени достоинства, подслани с блуднав сантиментализъм, художествена безкусица, идейна мъглявост и примитивизъм. Самодейците не са дирили евтиния спеничен ефект, предават от „произведения“ като „Без нея“, „Върла магесница“, „Под чехъл“, „Ела спейра“ и др., а са се опрели на сериозни, художествени и идейно издържани песни, като „Барабанчица“, „Всяка есенна вечер“, „Службогонци“ и др.

Тук е уместно да споменем, че през годината някои самодейни колективи от окръга, като съставите в с. Първомайски с. Михалци, ДЗЗ — Горна Оряховица и други, въпреки препоръките на методическия кабинет, включиха в репертоара си блудкаво-сентименталната и идейно замъглена апокрифна песен „Без нея“. Това са единични случаи из репертоара на самодейните колективи и в някои случаи не бива да се повтарят.

По отношение на репертоара на представяните се колективи се забелязват и някои грешки. Не всички от явили се колективи са съобразили своите творчески възможности с изискванията на подготвените произведения. Колективът на с. Горна Студена се представи с песента „И сам всявях и воин“, която е над възможностите на състава и със сложните си изисквания затормозва самодейците, които, при правилен подбор на репертоар, биха се справили много по-добре. При „Службогонци“ на с. Средни колони се откроява друга грешка. Песента е по силите на колектива, но изпълнението на колектива да се понася в негова логичен и образен заряд. Необходимо е всяка мисъл да бъде върно логически казана. Общуването с партньора в никакъв случай не бива да се свежда до проста размяна на реплики и доклаждане на текста. Общуването на сцената е изключително важен творчески процес на предаване образно на мисли и чувства, на страстно желание да убедим партньора си в своята кауза. Ярък пример на невярно общуване се откроява в спектакъла на град Павликени „За тия, които се забравят“, където някои от централните образи, общувания с партньорите си, през цялото време мислеха как да кажат най-ефектно репликите си, за да разплачат публиката. Това е съвсем погрешно и вредно. Който по-просто, човешки и стук образно говорим на свои партньор, толкова нашето слово ще бъде по-действено и по-ярко.

Радостен е фактът, че ръководителите са овладели от стремеж за създаване на цялостни спектакли чрез творческо обединяване на повече компоненти: изразителен декор, разрешен и съгласуван със стила и характера на песните и максимално използване на осветлението като художествено средство за подпомагане на действието. Похвално в това отношение е старанието на колективите от град Елена, Горна Студена и гара Горна Оряховица.

В последния ден на празника се представиха четири читалищни състави — три със сатирични спектакли на местна тематика (с. Стражица, В. черква и П. Сеновец) и един със смесена програма (Павликени). Показателен е фактът, че колективите на с. Стражица и П. Сеновец са съвсем млади състави и доброто им представяне е радостно начало.

Сатиричните състави изнесоха интересни програми, критично заострени, със стегнат, живо оформен и лаконично изведен литературен материал. Ръководителите правилно са схванали както основните изисквания на жанра при оформлението на литературния материал, така и отговорната политическа задача на сатиричните състави — „В името на

една край на земята чак до другия... Нека да бъде прославно името на Аллага от ни и до века! Като свърши шахът своята кратка реч „амин!“ се погости от всичките и се въдвори тишина. В това време Рашид излезе да види що се върши в готварницата. Като слизаваше от стълбата, готвачът го срещна и му каза, че всичко е готово за обед да му заповяда да се разпореди да гласят трапезата. В онова време не бяха в употребление днешните маси ни у българите, ни у турците. Българите ядеха на паралини и на сватбите или строевете) на дълги дъски, сложени на столчета или на крини и отгоре поставени с платно, нещо приличащо на днешните дълги маси, по те бяха ниски и гостите сядаха наоколо на дъските. Турците простираше турци, ядеха и те на софря, а пък богатите — на медни, големи кръгли синии, под които подлагаха железни триножници, нещо като днешните простоти и сядаха около им направо на постелките — кръстом по турски.

Рашид бей заповяда да сложат пет синии в горния край на широката средна стая на големия килим и да пригответ гасичко што трябва на синиите и излезе пак при гостите си. Бейцата беше се разпоредила още от преди да съфрата в харемлицата. Тя знаеше, че синиите ще трябва горе — за мъжете затова заповяда да се прострат шарени трапезници на пода, върху килимите в

крайната голяма стая на харемлицата, да се нареят наоколо сукнените вилени възглавници и да пригответ пешкири и всичко що трябва на трапезата. След малко един млад slugа със заиретнати ръкави, с бял нюрк и ливен в ръце, влезе при гостите, а подире му — едно младо турче с вързоп пешкири на рамо. Те поднесоха на мъжете да се умият, според тогавашния обичай, който беше още както у турците, тъй и у българите, понеже в онова време още не бяха взели да употребяват вилници; чор бата ядяха с лъжички, другите ястия топяха с пръсти, а пък печеното ядяха с ръце.

Същото се повтори и в харемлицата, само че там slugите бяха жени. Когато влезе ибедникът Алиш, двамата бирничията, гостите бяха насядали наред и умиването се започна от най-стария и се свърши с най-младия. Щом си умиеше ръцете и устата, пешкирджията му прематаше пешкири на ръцете и отиваше до втория. Подир това, като се свърши реда, пешкирджията обра пешкирите пак от началото, както ги беше давал началта ги на рамо и си излезе подир ибедникчията.

— Софрата е готова — рече Рашид на гостите си — заповядайте, да се изкачим на третия кат! — покани Хадър бей и мюфтията най-напред, а после — всичките редом.

Един от slugите-стоенец при съблята, който водеше на третия кат и утъпяваше гостите нагоре.

Софрите бяха наредени по две от страните в една в средата на килима. Помежду имаше оставено място за гостите. Четирите синии бяха по-

то, внезапно идва ново събитие, изключително важно, което трябва да внесе нова атмосфера, но, именно тая смена преминава вло, невярно реагирана. Също се получи и при „Корнавал“ — Плаково при „пристигането на романа“, „сватбата“ в края на песента“. Защо се получава таа? Главна причина е липсата на оценки от страна на изпълнителите. Събитията трябва върно да се прещени, и реагирането ще дойде като логическа последица от върнатата оценка.

Изнесените спектакли показваха и друга характерна слабост — незадълбочена работа върху текста. Тоя въпрос има две страни — от сцената трябва да звучи хубав, правилен български говор и, от друга страна, текстът да се понася в негова логичен и образен заряд. Необходимо е всяка мисъл да бъде върно логически казана. Общуването с партньора в никакъв случай не бива да се свежда до проста размяна на реплики и доклаждане на текста. Общуването на сцената е изключително важен творчески процес на предаване образно на мисли и чувства, на страстно желание да убедим партньора си в своята кауза. Ярък пример на невярно общуване се откроява в спектакъла на град Павликени „За тия, които се забравят“, където някои от централните образи, общувания с партньорите си, през цялото време мислеха как да кажат най-ефектно репликите си, за да разплачат публиката. Това е съвсем погрешно и вредно. Който по-просто, човешки и стук образно говорим на свои партньор, толкова нашето слово ще бъде по-действено и по-ярко.

Радостен е фактът, че ръководителите са овладели от стремеж за създаване на цялостни спектакли чрез творческо обединяване на повече компоненти: изразителен декор, разрешен и съгласуван със стила и характера на песните и максимално използване на осветлението като художествено средство за подпомагане на действието. Похвално в това отношение е старанието на колективите от град Елена, Горна Студена и гара Горна Оряховица.

В последния ден на празника се представиха четири читалищни състави — три със сатирични спектакли на местна тематика (с. Стражица, В. черква и П. Сеновец) и един със смесена програма (Павликени). Показателен е фактът, че колективите на с. Стражица и П. Сеновец са съвсем млади състави и доброто им представяне е радостно начало.

Сатиричните състави изнесоха интересни програми, критично заострени, със стегнат, живо оформен и лаконично изведен литературен материал. Ръководителите правилно са схванали както основните изисквания на жанра при оформлението на литературния материал, така и отговорната политическа задача на сатиричните състави — „В името на

една край на земята чак до другия... Нека да бъде прославно името на Аллага от ни и до века! Като свърши шахът своята кратка реч „амин!“ се погости от всичките и се въдвори тишина. В това време Рашид излезе да види що се върши в готварницата. Като слизаваше от стълбата, готвачът го срещна и му каза, че всичко е готово за обед да му заповяда да се разпореди да гласят трапезата. В онова време не бяха в употребление днешните маси ни у българите, ни у турците. Българите ядеха на паралини и на сватбите или строевете) на дълги дъски, сложени на столчета или на крини и отгоре поставени с платно, нещо приличащо на днешните дълги маси, по те бяха ниски и гостите сядаха наоколо на дъските. Турците простираше турци, ядеха и те на софря, а пък богатите — на медни, големи кръгли синии, под които подлагаха железни триножници, нещо като днешните простоти и сядаха около им направо на постелките — кръстом по турски.

Рашид бей заповяда да сложат пет синии в горния край на широката средна стая на големия килим и да пригответ гасичко што трябва на синиите и излезе пак при гостите си. Бейцата беше се разпоредила още от преди да съфрата в харемлицата. Тя знаеше, че синиите ще трябва горе — за мъжете затова заповяда да се прострат шарени трапезници на пода, върху килимите в

крайната голяма стая на харемлицата, да се нареят наоколо сукнените вилени възглавници и да пригответ пешкири и всичко що трябва на трапезата. След малко един млад slugа със заиретнати ръкави, с бял нюрк и ливен в ръце, влезе при гостите, а подире му — едно младо турче с вързоп пешкири на рамо. Те поднесоха на мъжете да се умият, според тогавашния обичай, който беше още както у турците, тъй и у българите, понеже в онова време още не бяха взели да употребяват вилници; чор бата ядяха с лъжички, другите ястия топяха с пръсти, а пък печеното ядяха с ръце.

Същото се повтори и в харемлицата, само че там slugите бяха жени. Когато влезе ибедникът Алиш, двамата бирничията, гостите бяха насядали наред и умиването се започна от най-стария и се свърши с най-младия. Щом си умиеше ръцете и устата, пешкирджията му прематаше пешкири на ръцете и отиваше до втория. Подир това, като се свърши реда, пешкирджията обра пешкирите пак от началото, както ги беше давал началта ги на рамо и си излезе подир ибедникчията.

— Софрата е готова — рече Рашид на гостите си — заповядайте, да се изкачим на третия кат! — покани Хадър бей и мюфтията най-напред, а после — всичките редом.

Един от slugите-стоенец при съблята, който водеше на третия кат и утъпяваше гостите нагоре.

Софрите бяха наредени по две от страните в една в средата на килима. Помежду имаше оставено място за гостите. Четирите синии бяха по-

прекрасното в нашия живот да критикуваме смело грешните и недостатъците!

Сатиричната естрада в нашия окръг се разраства, добива вече свой лик и застава смело на самодейната сцена като верен страж на нашите социалистически завоевания, и безпристрастен съдия на грешните, недъзите и извращенията. От нашата естрада смело се носи откритото и честно партийно слово. На празника ние видяхме самодейните остроумно да критикуват недостатъците в техните села и да откликват на злосторените задъци. Показателен е фактът, че и трите състава бяха включили на централно място в програмите си важния въпрос, свързан с почина на в. Работническо дело“ за икономичните Самодейните-сатирици търсят оригинални форми на естрадна изjava. Те разбират голямото пречистително и оздравително значение на смеха. Ярък пример в това отношение е целенасочената, ритмично стегната и добре представена програма на с. Стражица. Тук действително тече устремно сатиричния удар е насочен пряко в целта.

При състава на с. Бяла черква се чувствва по-голямо богатство от теми, обединени в здрава основна връзка, но спектакълът преминава сравнително по-вло и разтегнато. Тук не се чувствва ясно сатиричния удар. На места липсват режисьорските акценти и затова действието протича равномерно. При сатириците от с. Павликени Сеновец конференцията беше поверен на опитен самодец, който умело водеше действието и поддържаеше потока на програмата във възходяща линия. При тях беше характерен изчистенят кратък текст и лаконичен диалог.

И трите изнесени програми са несъмнено успех за колективите, но наред с това трябва да се посочат и някои грешки, отстраняването на които значително ще повиши художественото ниво на естрадните представления.

На първо място стои въпросът за по-голямо разнообразие и оригиналност при разработката на местните факти. При обработката на литературния материал трябва да се дири най-лаконичната, силно контрастна и действена изjava. Да се търсят повече и разнообразни форми. В това отношение програмата на Бяла черква има много богато разнообразие.

При оформлението на програмите не всички ръководители са използвали „изненадата“ като силно въздействащо средство. Добър пример в тази насока ни дават самодейците от с. Стражица. Те започнаха своята програма оригинално и изненадващо, като са случили шаблонното откриване, практикувано от много състави. Затова при тях програмата грабва зрителя още от самото начало. В спектакъла на Стражица се чувствва че ръководителят др. Дрუმев се е стремил да постигне лекота, използвал е смело хиперболата, дирил е комедийно-смешното чрез целенасочения виц и контрастните положения. Така поставените естрадни миниатюри, макар и напълнени с местни факти, възвуват всекиго и са интересни за всички.

Похвално е в спектакъла на Бяла черква че действието е съпроводено с естраден оркестър и че ръководителят е помислил и добре е разрешил и естраден маниер декоративното оформление (оригинално построена втора завеса и последната сцена с говорещата икона).

Смесената програма на град Павликени е хубаво начинание в нашата самодейна естрада. Смесената естрада — това е бунет от различни жанрове, които обаче трябва да се обединят строено, в здрава връзка и да се подчинят на една основна идея. А именно това липсваше в състава на Павликени. Отделните изпълнения, макар и добри, се губеха в общия разтеглен ритъм и тематична разхвърляност. Конференцията се явяваха и загубаха без връзка с основното действие. Павликени имат даровити изпълнители и ако изградят програмата си стегнато в строено единство, ще имат несъмнено много големи успехи.

Окръжният празник на театрално-естрадната самодейност е радващо явление в културния живот на нашия окръг. Той показва, че нашата самодейна сцена и естрада укрепват художествено и идейно-политически, разрастват се и страстно воюват за изграждането на новия човек — творец на социализма и утрешен гражданин на комунистическото общество.

Недялко КОВАЧЕВ

Петко РАВКОВ

(Следва)